

възвишенъ конь. Азъ бихъ желалъ българитѣ да ги вѣе вѣтъра на бѣлъ конь. А може да ни вѣе вѣтъра на бѣлъ конь само тогава, когато се стремимъ къмъ Божията благодѣтелностъ. И при сегашното състояние, въ което се намираме, ние всѣки день трѣбва да мислимъ за Божията благодѣтелностъ. У васъ има честолюбие, мрачни състояния и затова нѣкой казва: искамъ да умра, да не живѣя. Не, умри за злото, живей за доброто, за Господа, за този великъ Божи свѣтъ, да опитахъ хубавото и красивото въ него. Питате: какво да прѣвѣя? Ще ви кажа. Излизай всѣка вечеръ да наблюдавашъ звѣздитѣ, погледни къмъ Сириуса и кажи: Господи, нищо не разбирамъ, но нека отъ тукъ ми капне малко медецъ! Послѣ се обърни къмъ друга нѣкоя звѣзда и пакъ се помоли да ти прати малко медецъ. И като се върнешъ дома си, ще се усетишъ по-обновенъ. А сага нѣкой казва: тази звѣзда тамъ какво ли е? Какво голѣмо смирение се изисква отъ насъ, да бждемъ разумни дѣца, съ отворени сърца, за да възприемемъ онази велика благодѣтелностъ, съ която Богъ се обръща къмъ насъ. Съ това се отличаватъ хората на „сатуа“. Онѣзи индуси, които изучаватъ науката за Любовта седятъ тамъ съ крайно смирение, учатъ тази наука. И всѣки единъ вѣрующъ трѣбва да бжде съ крайно смирение, да се радва на всичко, каквото погледне и отъ всичко да взима поука.

Азъ ви оставамъ сега съ мисълта: „Благъ е тъкмо единъ Богъ“. И Богъ, отъ Когото е излъченъ нашия животъ е благъ. И Богъ, къмъ Когото отиваме е благъ. И Богъ, Който ни дава Мъдростъ, Свѣтлина и знание е благъ. И този